

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U SPLITU
Split, Gundulićeva 29 a

BROJ: Us-DO-12/20
Split, 05. veljače 2020.
JD/JD

UPRAVNI SUD U SPLITU

S P L I T

TUŽITELJ: REPUBLIKA HRVATSKA, OIB: 52634238587, koju zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Splitu

TUŽENIK: Ministarstvo pravosuđa, Uprava za građansko, trgovačko i upravno pravo, Zagreb

radi: poništenja rješenja

T U Ž B A

protiv rješenja Ministarstva pravosuđa,
Uprave za građansko, trgovačko i upravno pravo,
klasa: UP/II-942-01/16-01/652, urbroj: 514-05-02-01-02/17-19-02
od 04. prosinca 2019.

x5

Rješenjem Ministarstva pravosuđa, Uprave za građansko, trgovačko i upravno pravo klasa: UP/II-942-01/16-01/652, urbroj: 514-05-02-01-02/17-19-02 od 4. prosinca 2019. godine odbijena je žalba Republike Hrvatske izjavljena protiv djelomičnog rješenja Ureda državne uprave u Splitsko-dalmatinskoj županiji, Službe za imovinsko prave poslove, klasa: UP/I-942-04/09-01/08, urbroj: 2181-05-01/017-16-22 od 12. listopada 2016. godine.

Pobijanim rješenjem potvrđeno je prvostupanjsko djelomično rješenje kojim je odbijen zahtjev Republike Hrvatske radi stjecanja prava vlasništva na nekretninama označenim kao čest. zgr. 957/8 i čest. zgr. 957/2 k.o. Split koje su konfiscirane presudom Okružnog suda u Splitu broj K-17/45 od 12. studenog 1945. godine Prvoj pučkoj Dalmatinskoj banci d.d. te prenesene u vlasništvo ondašnje FNRJ, a koji zahtjev je podnijela Republika Hrvatska temeljem odredbe članka 77. Zakona o naknadi za imovinu oduzetu za vrijeme jugoslavenske komunističke vladavine (Narodne novine broj 92/96, 39/99, 42/99, 92/99, 43/00 131/00, 27/01, 65/01, 118/01, 80/02 i 81/02, dalje Zakon o naknadi), s obrazloženjem kako je tijekom postupka

utvrđeno da su nekretnine označene kao čest. zgr. 957/2 i 957/8 k.o. Split u postupku pretvorbe društvenog poduzeća na temelju Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća procijenjene u vrijednost kapitala društvenog poduzeća "Laurus" s.p.o., pa da se stoga u konkretnom slučaju radi o iznimci od vraćanja u vlasništvo prijašnjim vlasnicima sukladno odredbi članka 53. Zakona o naknadi, slijedom čega pravo vlasništva ne može steći ni Republika Hrvatska u smislu odredbe članka 77. Zakona o naknadi.

Ovakav stav tuženika u cijelosti je pravno neosnovan i neutemeljen. Naime, tijekom postupka nesporno je utvrđeno da je provedena konfiskacija Prvoj pučkoj Dalmatinskoj banci d.d., kao i da je temeljem rješenja Općine Split broj: 01-2668411-1960 od 14. listopada 1960. godine, rješenja Općine Split broj: 01-2472071-1964 od 24. svibnja 1965. godine te rješenja Okružnog privrednog suda broj Us-113/66 od 4. travnja 1966. godine na čest. zgr. 952/2 i čest. zgr. 957/8 k.o. Split (osim dvorane) uknjiženo društveno vlasništvo s pravom korištenja Poduzeća za poslovne objekte u Splitu.

Isto tako nesporno je utvrđeno da je djelomičnim rješenjem Hrvatskog fonda za privatizaciju klasa: UP/I-943-01/98-02/206 od 29. lipnja 1999. godine u postupku pretvorbe društvenog poduzeća HUTP "Laurus" s.p.o. Split u odnosu na predmetne nekretnine Hrvatski fond za privatizaciju izvršio rezervaciju dionica u protuvrijednosti za predmetne nekretnine obzirom da nisu riješeni imovinsko-pravni odnosi.

Upravo iz razloga neriješenog imovinsko-pravnog statusa predmetnih nekretnina pred Trgovačkim sudom u Splitu vođen je parnični postupak pod brojem: P-2439/02 između tužitelja Laurus d.d. u stečaju protiv tuženika Grada Splita radi utvrđivanja prava vlasništva koji parnični postupak je okončan pravomoćnom presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj: 23 PŽ-4474/13 od 28. kolovoza 2014. godine kojom je odbijen tužbeni zahtjev Laurus d.d. u stečaju.

Radi spornog pitanja stjecanja prava vlasništva predmetnih nekretnina prvostupanjsko upravno tijelo je zaključkom klasa: UP/I-942/04/09-01/08 od 2. studenog 2010. godine prekinulo upravni postupak do pravomoćnog okončanja predmetnog parničnog postupka radi utvrđenja prava vlasništva, s obrazloženjem da je odredbom članka 144. stavak 1. Zakona o općem upravnom postupku propisano da ako organ koji vodi postupak naiđe na pitanje bez čijeg se rješenja ne može riješiti sama stvar, a to pitanje čini samostalnu pravnu cjelinu za čije rješavanje je nadležna sud ili koji drugi organ (prethodno pitanje), on može uz uvjete zakona sam raspraviti to pitanje ili prekinuti postupak dok nadležni organ to pitanje ne riješi.

Dakle, upravo radi rješenja spornog pitanja vlasništva prekinut je upravni postupak dok se ne razriješi to pitanje pred Trgovačkim sudom u Splitu.

Kako je pravomoćnom presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj: PŽ-4474/13-4 od 28. kolovoza 2014. godine, a kojom je preinačena presuda Trgovačkog suda u Splitu broj: P-2439/02 od 25. veljače 2013. godine, u cijelosti odbijen zahtjev Laurusa d.d. u stečaju kojim traži utvrđenje prava vlasništva predmetnih nekretnina stekli su se svi uvjeti iz članka 77. Zakona o naknadi.

Međutim, prvostupanjsko upravno tijelo je svojim djelomičnim rješenjem odbilo zahtjev Republike Hrvatske uz obrazloženje da su predmetne nekretnine temeljem Zakona o privatizaciji procijenjene u vrijednost kapitala društvenog poduzeća te kao takve predstavljaju iznimku od vraćanja u vlasništvo prijašnjim vlasnicima, a time utvrđivanje vlasništva Republike Hrvatske, sukladno odredbi članka 53. Zakona o naknadi.

U obrazloženju svog rješenja tuženik potvrđuje djelomično rješenje prvostupanjskog tijela navodeći da je iz podataka spisa nesporno da su temeljem članka 2. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća predmetne nekretnine procijenjene u vrijednosti društvenog kapitala u postupku pretvorbe poduzeća Laurus s.p.o. Split i čine kapital tog društva te da iz razloga propisanih u članku 53. Zakona o naknadi nije moguće utvrditi pravo vlasništva Republike Hrvatske u smislu odredbe članka 77. Zakona o naknadi.

Razlozi donošenja kako prvostupanjske tako i drugostupanjske odluke u potpunosti su suprotni sa rezultatima provedenog postupka. Djelomično rješenje Hrvatskog fonda za privatizaciju klasa: UP/I-943-01/98-02/206 od 29. lipnja 1999. godine priloženo je prvostupanjskom tijelu i prije donošenja zaključka o prekidu postupka, i iz istog je bilo razvidno da je izvršena rezervacija dionica u protuvrijednosti nekretnina označenih kao čest. zgr. 957/2 i 957/8 k.o. Split iz razloga što nisu riješeni imovinsko-pravni odnosi. Iz tog razloga je i prvostupanjsko tijelo odlučilo zaključkom prekinuti postupak dok se ne riješe vlasničko-pravni odnosi.

Nije se trebalo čekati toliko godina da bi se donijela odluka u parnici glede vlasništva predmetne nekretnine, pa onda odbiti zahtjev tužitelja jer predmetno djelomično rješenje Fonda bilo je priloženo u spis godinama prije donošenja sudske odluke, a ukoliko je prvostupanjsko tijelo smatralo da su predmetne nekretnine procijenjene u vrijednost društvenog kapitala tada je zahtjev moglo odbiti čim je pribavljeno djelomično rješenje. Međutim, prvostupanjsko tijelo je prekinulo postupak čekajući da se riješi vlasničko-pravni odnos, obzirom da Laurus d.d. tijekom postupka nije dokazao da je stekao vlasništvo predmetne nekretnine. Dakle, nakon što se riješio imovinsko-pravni odnos glede predmetnih nekretnina prvostupanjsko tijelo je trebalo prihvatiti prijedlog tužitelja jer su se ostvarili svi uvjeti iz odredbe članka 77. Zakona o naknadi.

Slijedom svega navedenog trgovačko društvo Laurus d.d. Split nije moglo steći pravo vlasništva predmetnih nekretnina, a imajući u vidu odredbu članka 390.a Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, koja propisuje pod kojim pretpostavkama trgovačko društvo kao pravni slijednik društvenog poduzeća po završenoj pretvorbi društvenog vlasništva postaje vlasnikom nekretnina. Jedna od pretpostavki koje moraju biti kumulativno ispunjene jest da je upravo društveno poduzeće kao pravni prednik trgovačkog društva bilo nositelj prava upravljanja, korištenja i raspolaganja na nekretnini u društvenom vlasništvu na dan procijene u vrijednost društvenog kapitala. Činjenica da su nekretnine procijenjene u vrijednost društvenog kapitala nije dostatna za stjecanje prava vlasništva ukoliko kumulativno nisu ispunjene i ostale pretpostavke propisane odredbom članka 390.a Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima.

Kako dakle trgovačko društvo Laurus d.d. Split nije steklo niti je moglo steći pravo vlasništva na predmetnim nekretninama, to u konkretnom slučaju nema mjesta primjeni odredbe članka 53. Zakona o naknadi.

Nadalje, postupak pretvorbe društvenog poduzeća HUTP "Laurus" s.p.o. Split okončan je nakon stupanja na snagu Zakona o naknadi, a Hrvatski fond za privatizaciju je svojim pravomoćnim djelomičnim rješenjem klasa: UP/I-943-06/02-01/96 od 17. svibnja 2010. godine utvrdio da predmetne nekretnine nisu procijenjene u postupku pretvorbe društva Laurus s.p.o. i da se zajedno s razmjernim dijelom zemljišta prenose Hrvatskom fondu za privatizaciju, što predstavlja osnovu za primjenu članka 77. Zakona o naknadi. Dakle, Republika Hrvatska je ex lege predmetne nekretnine stekla upravo stupanjem na snagu Zakona o naknadi.

Isto tako se ističe da Grad Split ne može biti vlasnik predmetnih nekretnina, jer u konkretnom slučaju ne vlada predmnijeva iz odredbe članka 362. stavak 1. i 2. sve povezano s člankom 359. stavak 2. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima. Naime, pravo vlasništva i druga stvarna prava koja se steknu po odredbama Zakona o pretvorbi prava upravljanja, korištenja i raspolaganja stvarima u društvenom vlasništvu stečena su pod uvjetom da nisu u sukobu s pravima koja na bivšim društvenim sredstvima pripadaju drugim osobama na temelju propisa o denacionalizaciji, a propis o denacionalizaciji je Zakon o naknadi. Temeljem navedenih odredbi Zakona o vlasništvu raniji nositelji prava korištenja nekretnina u društvenom vlasništvu mogli su postati vlasnici tih nekretnina samo ako to nije u neskladu s odredbama Zakona o naknadi, odnosno ako se radi o nekretninama na koje se ne primjenjuje Zakon o naknadi. Kako se u konkretnom slučaju radi o nekretninama koje su konfiscirane i na koje se primjenjuje Zakon o naknadi to Grad Split nije mogao steći pravo vlasništva istih nekretnina, pa slijedom navedenog nije niti treća osoba iz članka 52. Zakona o naknadi.

Slijedom svega navedenog predlaže se sudu temeljem odredbe članka 58. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine broj 20/10, 143/12, 152/14, 94/16, 29/17) donijeti presudu kojom će usvojiti tužbeni zahtjev te poništiti rješenje Ministarstva pravosuđa, Uprave za građansko, trgovačko i upravno pravo klasa: UP/II-942-01/16-01/652, urbroj: 514-05-02-01-02/17-19-02 od 4. prosinca 2019. godine i djelomično rješenje Ureda državne uprave u Splitsko-dalmatinskoj županiji, Službe za imovinsko prave poslove, klasa: UP/I-942-04/09-01/08, urbroj: 2181-05-01/017-16-22 od 12. listopada 2016. godine i sam riješiti stvar na način da utvrdi da je Republika Hrvatska stekla pravo vlasništva nekretnina označenih kao čest. zgr. 957/2 i 957/8 k.o. Split, odnosno podredno vratiti predmet na ponovni postupak.

Z A M J E N I C A
ŽUPANIJSKOG DRŽAVNOG ODVJETNIKA

**REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO PRAVOSUĐA
UPRAVA ZA GRAĐANSKO,
TRGOVAČKO I UPRAVNO PRAVO**

09-01-2020

KLASA: UP/II-942-01/16-01/652
URBROJ: 514-05-02-01-02/17-19-02

KN-80-474/08

Zagreb, 4. prosinca 2019.

Ministarstvo pravosuđa, Uprava za građansko, trgovačko i upravno pravo, u povodu žalbe Republike Hrvatske, koju zastupa Općinsko državno odvjetništvo u Splitu, Građansko-upravni odjel, izjavljene protiv djelomičnog rješenja Ureda državne uprave u Splitsko-dalmatinskoj županiji, Službe za imovinsko pravne poslove, KLASA: UP-I-942-04/09-01/08, URBROJ: 2181-05-01/017-16-22 od 12. listopada 2016., radi utvrđivanja prava vlasništva Republike Hrvatske, na temelju članka 225. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine broj 53/91 i 103/96; dalje: ZUP), u vezi s člankom 168. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09) i članka 71. Zakona o naknadi za imovinu oduzetu za vrijeme jugoslavenske komunističke vladavine (Narodne novine, broj 92/96, 80/02, 81/02 i 98/19; dalje: Zakon o naknadi), donosi sljedeće

RJEŠENJE

Odbija se žalba Republike Hrvatske izjavljena protiv djelomičnog rješenja Ureda državne uprave u Splitsko-dalmatinskoj županiji, Služba za imovinsko pravne poslove, KLASA: UP-I-942-04/09-01/08, URBROJ: 2181-05-01/017-16-22 od 12. listopada 2016.

Obrazloženje

Pobijanim prvostupanjskim djelomičnim rješenjem točkom 1. izreke odbijen je zahtjev Republike Hrvatske radi stjecanja prava vlasništva na nekretninama čest. zgr. 957/8 i čest. zgr. 957/2 sve k.o. Split, koje su konfiscirane presudom Okružnog suda u Splitu, broj: K-17/45 od 12. studenoga 1945. kao prijašnje vlasništvo Prve Pučke Dalmatinske banke d.d. u Splitu i prenesene u vlasništvo FNRJ. Točkom 2. navedeno je da će se o preostalom dijelu zahtjeva Republike Hrvatske radi donošenja rješenja sukladno članku 77. Zakona o naknadi za čest. zgr. 957/9 k.o. Split donijeti posebna odluka, a točkom 3. određeno je da svaka stranka snosi svoje troškove.

Žaliteljica pravodobnom žalbom pobija navedeno rješenje zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Navodi da u obrazloženju pobijanog rješenja prvostupanjsko tijelo istaknulo da je nesporno utvrđeno da su čest. zgr. 957/2 i čest. zgr. 957/8 k.o. Split procijenjene u vrijednost kapitala društvenog poduzeća „Laurus“ s p.o. i kao takve predstavljaju iznimku od vraćanja u vlasništvo prijašnjim vlasnicima, a time i utvrđivanja vlasništva Republike Hrvatske sukladno članku 53. Zakona o naknadi. Žaliteljica smatra da je

x8EMbaI4CkacChpvcA59Yw

navedeni zaključak pogrešan i nema uporišta u materijalnom pravu, jer iz dokaza izvedenih tijekom postupka, a posebno iz presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, broj PŽ-4474/13-4 od 28. kolovoza 2014., kojom je preinačena presuda Trgovačkog suda u Splitu, br. P-2439/02 od 25. veljače 2013., proizlazi da pravni prednik trgovačkog društva „Laurus“ d.d. nije stekao pravo korištenja predmetnih nekretnina na temelju Odluke narodnog odbora Grada Splita pa ni trgovačko društvo „Laurus“ d.d. nije moglo steći pravo vlasništva čest.zgr. 957/2 i čest. zgr. 957/8, z.u. 2340, k.o. Split, a imajući u vidu odredbu članka 390.a Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima. Tom odredbom Zakona je propisano pod kojim pretpostavkama trgovačko društvo kao pravni slijednik društvenog poduzeća po završenoj pretvorbi društvenog vlasništva postaje vlasnikom nekretnina. Jedna od pretpostavki koje moraju biti kumulativno ispunjene je da je upravo društveno poduzeće kao pravni prednik trgovačkog društva bilo nositelj prava upravljanja, korištenja i raspolaganja na nekretnini u društvenom vlasništvu na dan procjene u vrijednost društvenog kapitala. Činjenica da su predmetne nekretnine procijenjene u vrijednost društvenog kapitala nije dostatna za zaključak da je trgovačko društvo „Laurus“ d.d. steklo pravo vlasništva pa u konkretnom slučaju nema mjesta primjeni odredbe članka 53. Zakona.

Predlaže ovom drugostupanjskom tijelu izmijeniti pobijano djelomično rješenje na način da se predmetni zahtjev usvoji kao osnovan i Republika Hrvatska utvrdi vlasnikom nekretnina označenih kao čest. zgr. 957/8 i čest. zgr. 957/2, z.u. 2340 k.o. Split.

Zalba nije osnovana.

Iz spisa predmeta i pregledom pobijanog rješenja razvidno je da je Republika Hrvatska zastupana po Općinskom državnom odvjetništvu u Splitu, podnijela 8. lipnja 2009., zahtjev radi donošenja rješenja sukladno članku 77. Zakona o naknadi.

Uz prijedlog je priloženo rješenje Kotarskog suda u Splitu, br. Konf. 57/46 od 26. studenoga 1946., rješenje NOO Split, broj: O 1-2668411-1960 od 14. listopada 1960., dopis trgovačkog suda u Splitu, broj: R3-3822/09 od 1. lipnja 2009., izvadak iz katastra zemljišta, KLASA: 935-07/09-01/1525 od 28. svibnja 2009.

Postupajući po prijedlogu prvostupanjsko tijelo je utvrdilo da su presudom Okružnog suda u Splitu, broj: K-17/45 od 12. studenoga 1945. konfiscirane čest. zgr. 957/8, čest. zgr. 957/2 i čest. zgr. 957/9 sve k.o. Split upisane kao prijašnje vlasništvo Prve Pučke Dalmatinske banke d.d. u Splitu te prenesene u vlasništvo FNRJ.

Pregledom povijesnog zk. izvataka za nekretnine upisane u z.k. uložak 2340 k.o. Split, iz upisa pod Z-1705/66, utvrdilo je da je temeljem rješenja Općine Split, broj: 01-2668411-1960 od 14. listopada 1960., rješenja Općine Split br. 01-2472071-1964 od 24. svibnja 1965., rješenja Okružnog privrednog suda, broj Us-113/66 od 4. travnja 1966., na čest. zgr. 957/2 i 957/8 (osim dvorane), uknjiženo društveno vlasništvo s pravom korištenja Poduzeća za poslovne objekte u Splitu.

Predlagateljica je tijekom postupka u spis priložila podnesak Trgovačkog suda u Splitu, broj R3-3822/09 od 1. lipnja 2009. iz kojeg proizlazi da je uvidom u registar toga suda utvrđeno da pravni subjekt Prva Pučka dalmatinska banka u Splitu ne postoji. Priložila je i djelomično rješenje Hrvatskog fonda za privatizaciju, KLASA: UP/I-943-01/98-02/206 od 29. lipnja 1999. iz kojeg je razvidno da se u vrijednost društvenog kapitala HUTP "Laurus" s.p.o. Split

x8EMba14CkacChpvcA59Yw

procjenjuje pod 1. Lokacija Hotel "Belevue", Split, Jonićeva 2, zemljište oznake zgr. 957/8 Z.U. 2340 k.o. Split, površine 328 m² i oznake zgr. 957/2 Z.U. 2340 k.o. Split, površine 268 m² na kojim česticama je sagrađen Hotel Bellevue, s napomenom da je u Hrvatskom fondu za privatizaciju izvršena rezervacija dionica u protuvrijednosti za opisane nekretnine iz razloga što nisu riješeni imovinsko pravni odnosi.

Održane su usmene rasprave dana 3. ožujka 2010. i 10. svibnja 2016. na kojima su saslušane stranke u postupku, a 23. ožujka 2010. održan je i očevid na licu mjesta u prisustvu stručnih suradnika za geodeziju i graditeljstvo. Budući da je utvrđeno da je pred Trgovačkim sudom u Splitu pod br. 9.P-2439/2002 pokrenut postupak radi utvrđivanja prava vlasništva predmetni postupak prekinut je zaključkom prvostupanjskog tijela, KLASA: UP-1-942-04/09-01/08 od 25. veljače 2013. U tom postupku pred sudom donesena je presuda kojom je utvrđeno da je tužitelj Laurus d.d. Split stekao vlasništvo na čest. zgr. 957/2 i čest. zgr. 957/8 obje Z.U. 2340 k.o. Split koje se proteže na prizemlje jedan, prizemlje dva, I, II, III kat i potkrovlje (sjever i jug). Međutim, presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, broj 23. Pž-4474/13-4 od 28. kolovoza 2014., izmijenjena je navedena presuda Trgovačkog suda i odbijen je zahtjev tužitelja kojim se utvrđuje gore navedeno.

Grad Split (kao pravni sljedbenik nekadašnjeg Poduzeća za poslovne objekte u Splitu odnosno Poduzeća za izgradnju), putem Službe pravne zaštite i za stanove i poslovne prostore u čiju je korist, nakon konfiskacije, odlukama nadležnog tijela uknjiženo pravo korištenja predmetnih nekretnina očitovao se na način da je Poduzeće za izgradnju ovlastilo Grad Split na uknjižbu prava vlasništva na svim nekretninama na kojima je to Poduzeće uknjiženo kao nositelj prava korištenja odnosno prava vlasništva, a sve u svrhu dokaza na okolnost da je upravo Grad Split pravni sljedbenik Poduzeća za poslovne objekte u Splitu pa tako i predmetnih nekretnina. U privitku je dostavio povijesni izvod iz registra Trgovačkog suda u Splitu od 9. veljače 2016.

Predlagateljica je u podnesku od 10. lipnja 2016. opetovala da su se u cijelosti ostvarili uvjeti za donošenje rješenja na temelju članka 77. Zakona o naknadi, jer je pravomoćno riješeno o tužbi Laurusa d.d. Split u stečaju, protiv Grada Splita i Laurus Bellevue d.d. u stečaju radi utvrđenja vlasništva. Također je istaknula da je djelomičnim rješenjem Hrvatskog fonda za privatizaciju, KLASA: UP/1-943-01 /98-027206 od 29. lipnja 1999. u odnosu na predmetne nekretnine izvršena rezervacija dionica i to samo iz razloga što u to vrijeme nisu bili riješeni imovinsko pravni odnosi, a isti su riješeni donošenjem pravomoćne presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, broj: 23 Pž-4474/13-4 od 28. kolovoza 2014.

U predmetnom postupku je pozivan i Laurus d.d. u stečaju koji je podneskom od 20. lipnja 2016. istaknuo da se iz spisu priloženih dokaza ukazuje potpuna neosnovanost zahtjeva Republike Hrvatske za priznavanje prava vlasništva nad predmetnim hotelom. U vezi pravnog slijeda HUTP Laurus s. p.o. istaknuo je da se to društveno poduzeće u postupku pretvorbe pretvorilo u Laurus d.d. za hotelijerstvo, ugostiteljstvo i turizam, a koja promjena je u sudski registar upisana temeljem sudskog rješenja, posl. br. Fi-1641193 od 22. travnja 1993. Sudskim rješenjem post. br. Fi- 1641194 od 3. lipnja 1994. upisano je organiziranje tog poduzeća u Holding d.d. za hotelijerstvo, ugostiteljstvo i turizam Laurus, a sudskim rješenjem posl. br. Ti-95/444 od 13. listopada 1995. izvršen je upis usklađenja poduzeća sa Zakonom o trgovačkim društvima u Laurus d.d. za ugostiteljstvo i turizam. Sudskim rješenjem, broj: VII St-49/01 od 24. rujna 2001. otvoren je stečaj nad Laurus d.d. tako da je sadašnji naziv: Laurus d.d. za ugostiteljstvo i turizam, u stečaju odnosno skraćeno Laurus d.d., u stečaju.

x8EMbaI4CkacChpvcA59Yw

Spisu prileži i dopis Centra za restrukturiranje i prodaju (CERP), KLASA: 942-05/16-01/59 od 8. lipnja 2016. uz koji je dostavljeno i rješenje Agencije za restrukturiranje i razvoj, broj: 01-02/92-06/438 od 29. prosinca 1992. kojim je dana suglasnost društvenom poduzeću HUTP Laurus Split na namjeravanu pretvorbu poduzeća time da se isto pretvara u Laurus d.d. Split, zatim djelomično rješenje Hrvatskog fonda za privatizaciju, KLASA: UP/I-943-01/98-02/206 od 29. lipnja 1999. iz kojeg je razvidno da su čest. zgr. 957/2 i čest. Zgr. 957/8 k.o. Split procijenjene u vrijednost društvenog kapitala naprijed navedenog poduzeća. Također je dostavljeno i djelomično rješenje Hrvatskog fonda za privatizaciju, KLASA: UP/I-943-06/02-01196 od 17. svibnja 2010., kojim je u postupku utvrđivanja statusa neprocijenjenih nekretnina Laurus d.d. u stečaju Split, toč. I. utvrđeno da se u postupku pretvorbe Laurus p.o. Split, nije procijenjen dio nekretnine od 8,31 m2 NGP objekta Hotela Bellevue, sagrađenog na čest. zgr. 957/2 k.o. Split, čest. zgr. 957/8 k.o. Split i čest. zgr. 957/9 k.o. Split te se taj dio objekta Hotela zajedno sa razmjernim dijelom zemljišta, prenosi Hrvatskom fondu za privatizaciju.

Odredbom članka 215. ZUP-a, propisano je da kad se o jednoj stvari rješava u više točaka, a samo su neke od njih dozrele za rješavanje i kad se pokaže svrsishodno da se o tim točkama riješi posebnim rješenjem, nadležni organ može donijeti rješenje samo o tim točkama (djelomično rješenje).

Sukladno naprijed citiranoj zakonskoj odredbi, prvostupanjsko tijelo je zaključilo da je svrsishodno riješiti o dijelu zahtjeva i to baš u odnosu na nekretnine opisane u toč. I. pobijanog djelomičnog rješenja dok će se o dijelu prijedloga Republike Hrvatske radi utvrđivanja vlasništva čest.zgr. 957/9 k.o. Split, donijeti posebnu odluku. Stranke ne pobijaju rješenje u tom dijelu.

Nakon tako provedenog postupka doneseno je pobijano rješenje u kojem je prvostupanjsko tijelo zaključilo da u odnosu na predmetne čestice nema mjesta primjeni odredbe članka 77. Zakona o naknadi. Slijedom svega navedenog, i ovo drugostupanjsko tijelo ocjenjuje da su u prvostupanjskom postupku pravilno i potpuno utvrđene sve činjenice koje su od bitnog utjecaja na rješenje ove upravne stvari i da je pravilno odlučeno o postavljenom zahtjevu pa je žalba radi toga osnovana.

Odredbom članka 77. Zakona o naknadi, propisano je da Republika Hrvatska stječe pravo vlasništva na imovini koja je predmet naknade na temelju odredaba toga Zakona glede koje nije podnesen zahtjev za naknadu ili je pravomoćno odbijen, ako zakonom nije drukčije propisano.

Primjena citirane odredbe članka 77. Zakona o naknadi u korist Republike Hrvatske uvjetovana je ne samo pretpostavkama procesnopravne naravi, odnosno pretpostavkom da nije podnesen zahtjev za povrat imovine ili da je pravomoćno odbijen takav zahtjev što je u ovom slučaju nesporno, već i materijalnopravnim pretpostavkama iz toga Zakona.

Odredba članka 77. Zakona odnosi se samo na one nekretnine čiji je povrat u naturi moguć pa Republika Hrvatska može ostvariti samo ona prava koja može ostvariti svaki drugi prijašnji vlasnik, a to znači da ako neka nekretnina ne bi mogla biti vraćena u vlasništvo prijašnjem vlasniku pravo na naturalni povrata nema ni Republika Hrvatska.

x8EMbaI4CkacChpvcA59Yw

U konkretnom slučaju, treba imati u vidu odredbu članka 53. stavak 1. Zakona kojom je propisano da se prijašnjem vlasniku ne vraća u vlasništvo i posjed imovina (neizgrađeno građevinsko zemljište, poslovni prostor i sl.) koja je sukladno Zakonu o pretvorbi društvenih poduzeća unesena u društveni kapital poduzeća, već prijašnjem vlasniku pripada pravo na naknadu u dionicama ili udjelima društva u čiji kapital je u postupku pretvorbe unesena ta imovina. Ako ostvarenje prava na naknadu iz stavka 1. nije moguće zbog već stečenih prava trećih osoba, prijašnji vlasnik ostvaruje pravo na naknadu u dionicama ili udjelima društava iz portfelja Hrvatskog fonda za privatizaciju, na način propisan Zakonom o pretvorbi društvenih poduzeća ili u obveznicama Republike Hrvatske.

Prema tome, u ovom postupku radi utvrđivanja prava vlasništva Republike Hrvatske u smislu članka 77. Zakona o naknadi trebalo je utvrditi i da li je predmetna imovina koja je oduzeta kao vlasništvo Prve pučke Dalmatinske banke d.d. iz Splita, a sukladno odredbama Zakona o pretvorbi društvenog poduzeća unesene u društveni kapital nekog poduzeća pa se i iz tog razloga ne vraća u vlasništvo prijašnjem vlasniku, radi čega vlasništvo ne može steći ni Republika Hrvatska.

Prvostupanjsko tijelo je nesporno u konkretnom slučaju na temelju svih utvrđenih činjenica i dokaza u predmetnom postupku, utvrdilo da su čest. zgr. 957/2 i čest. zgr. 957/8 k.o. Split u postupku pretvorbe društvenog poduzeća na temelju Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća, procijenjene u vrijednost kapitala društvenog poduzeća (u konkretnom slučaju „Laurusa“ s p.o. odnosno kasnije „Laurus“ d.d.) pa se u konkretnom slučaju radi o iznimci radi koje se imovina ne bi mogla vratiti u vlasništvo prijašnjem vlasniku (koji danas ne postoji) pa u odnosu na čest. zgr. 957/2 i /8 k.o. Split, na temelju iznietog nema mjesta ni primjeni odredbe članka 77. Zakona o naknadi.

Takav zaključak prvostupanjskog tijela prihvaća i ovo drugostupanjsko tijelo, jer je iz podataka spisa predmeta nesporno da su temeljem članka 2. Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća predmetne nekretnine procijenjene u vrijednost društvenog kapitala u postupku pretvorbe poduzeća „Hotel Bellevue“ i sada čini kapital toga Društva pa iz razloga propisanih u članku 53. Zakona o naknadi nije moguće utvrditi pravo vlasništva Republici Hrvatskoj u smislu članka 77. Zakona o naknadi.

U odnosu na žalbene navode da za odluku nije dostatna činjenica o provedenoj pretvorbi ovo drugostupanjsko tijelo ističe da je suglasnost za provedbu pretvorbe dana još rješenjem Hrvatskog fonda za privatizaciju od 29. prosinca 1992., broj: 01-02/92-06/438, dakle, prije nego je stupio na snagu Zakon o naknadi. Stoga se ističe da je pretvorba zakonom propisani postupak konverzije društvenog / državnog vlasništva u pravo vlasništva, a u postupku određivanja naknade ne može se preispitivati pravilnost provedene pretvorbe poduzeća. Takvo pravno shvaćanje izraženo je u brojnim presudama Upravnog suda Republike Hrvatske, a isto shvaćanje je prihvatio i Ustavni sud u svojoj odluci U-III-628/2000 od 28. veljače 2002. Dakle, u upravnom postupku primjenom odredaba Zakona o naknadi ne može se ispitivati činjenice da li je predmetna imovina zakonito unesena u temeljni kapital poduzeća. Ovdje se ističe da su za to aktivno legitimirane osobe mogle podnijeti prijedlog za obnovu postupka pretvorbe (pod zakonom propisanim uvjetima) i u tom postupku dokazivati da predmetna imovina nije ili nije trebala biti procijenjena u društveni kapital poduzeća. Žaliteljica niti tvrdi, niti je ikim dokazala da je postupak obnove pretvorbe uopće pokrenut. To svakako nije učinila prilaganjem u spis presude Trgovačkog suda u Splitu, broj: P-2439/02 od 25. veljače 2013. te presude Visokog trgovačkog Republike Hrvatske, broj: Pž-4474/13-4

x8EMbaI4CkacChpvcA59Yw

od 28. kolovoza 2014. jer su iste donesene u postupku radi utvrđenja prava vlasništva, a ne u postupku pretvorbe društvenog poduzeća. U spisu nema dokaza i podataka da se u tom postupku dokazalo da je predmetna imovina nezakonito procijenjena u društveni kapital poduzeća. Predmet ovog upravnog postupka nisu imovinsko pravni odnosi ili vlasničko pravni odnosi između zainteresiranih subjekata niti je predmet upravno pravnog zanimanja njihovo rješavanje, a niti rješavanje nekog prethodnog pitanja imajući u vidu da je pretvorba prava vlasništva nad imovinom u društvenom vlasništvu po propisanoj proceduri obavljena prije donošenja Zakona o naknadi, o obnovi postupka pretvorbe ne postoji dokaz pa se u svakom slučaju radi o iznimci od povrata u vlasništvo u smislu odredbe članka 53. stavak 1. Zakona o naknadi koja bi se iznimka primijenila i u slučaju da je zahtjev podnio prijašnji vlasnik.

Stoga, ovo tijelo drugoga stupnja smatra da su u provedenom postupku pribavljeni svi relevantni podaci odnosno da je pravilno i nesporno utvrđeno činjenično stanje i ocjenjuje odluku prvostupanjskog tijela zakonitom.

Slijedom iznijetog, a na temelju članka 240. stavak 1. ZUP-a, odlučeno je kao u izreci.

Uputa o pravnom lijeku

Protiv ovoga rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom u Splitu, Put Supavla 1, Split. Upravni spor se pokreće tužbom koja se podnosi u roku od 30 dana po dostavi ovoga rješenja stranci koja podnosi tužbu.

Tužba se predaje neposredno Upravnom sudu u Splitu ili mu se šalje poštom preporučeno.

Tužba se podnosi u onolikom broju primjeraka koliko ima zainteresiranih osoba i jedan primjerak za sud. Svakom primjerku treba priložiti i prijepis ovog rješenja.

POMOĆNICA MINISTRA

Mirca Fučkar

Rješenje se dostavlja:

1. Uredu državne uprave u Splitsko-dalmatinskoj županiji, Služba za imovinsko-pravne poslove u Splitu, sa spisima predmeta s time da se jedan primjerak rješenja uruči:

- Općinskom državnom odvjetništvu u Splitu, Građansko-upravni odjel, Split, Gundulićeva 29A

- Gradu Splitu, Ured gradonačelnika

- Odvjetniku Borku Bebiću, Split, Kneza Višeslava 16 (za „Laurus“ d.d. Split)

- Odvjetniku Miri Radeliću, Split, Mažuranićevo šet. 1A (za Laurus Bellevue d.o.o.)

2. Pismohrana

x8EMbaI4CkacChpvcA59Yw